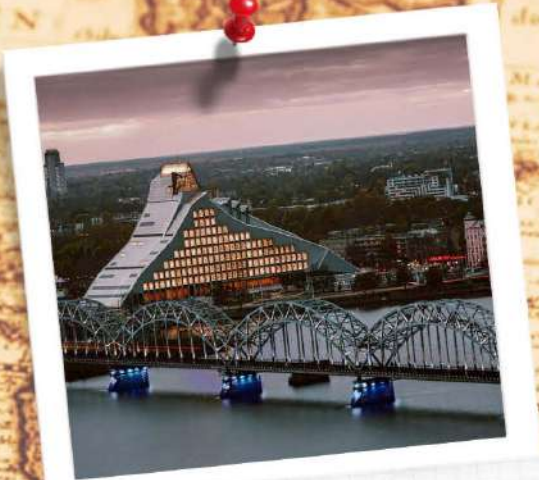

Наукові перспективи
Видавнича група

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

у рамках роботи Видавничої групи
"Наукові перспективи"

Матеріали XXV Міжнародної науково-
практичної конференції (07 жовтня 2022 року,
м. Рига (Латвія) дистанційно)

*В Мирного небі!
Більшої України!*

Міжнародний економічний інститут (Есеніце, Чехія)
Central European Education Institute (Братислава, Словаччина)
Національний інститут економічних досліджень (Батумі, Грузія)
Казахський національний університету імені аль-Фарабі (Казахстан)
Інститут філософії та соціології Національної Академії Наук Азербайджану
(Баку, Азербайджан)
Батумський навчальний університет навігації (Батумі, Грузія)
Регіональна Академія Менеджменту (Казахстан)
Громадська наукова організація «Всеукраїнська Асамблея докторів наук з
державного управління» (Київ, Україна)
Громадська організація «Асоціація науковців України» (Київ, Україна)
Університет Новітніх Технологій (Київ, Україна)
Міждержавна гільдія інженерів консультантів (Київ, Україна)
у рамках Видавничої групи «Наукові перспективи»

СУЧАСНІ АСПЕКТИ МОДЕРНІЗАЦІЇ НАУКИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ

Матеріали XXV-ої Міжнародної науково-практичної конференції

(07 жовтня 2022 року, м. Рига (Латвія), дистанційно)

2022 р.

СЕКЦІЯ 14. 446
МЕНЕДЖМЕНТ

Забора В.А. 446
ЩО ТАКЕ ТОРГОВА МАРКА ДЛЯ САЛОНУ КРАСИ?

Кузнецова О.В. 450
*СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ
КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА СФЕРИ ОСВІТИ*

Терлецька Ю.О., Головка Н.А. 466
*СУЧАСНА ПАРАДИГМА АНТИКРИЗОВОГО
МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ*

СЕКЦІЯ 15. 461
КОМП'ЮТЕРНІ НАУКИ

Кіншаков Е.В., Парфененко Ю.В. 461
*АНАЛІЗ НАБОРУ ДАНИХ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗАННЯ ЗАДАЧІ
ДІАГНОСТУВАННЯ ШКІРНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ
МЕТОДОМ МАШИННОГО НАВЧАННЯ*

СЕКЦІЯ 16. 466
ПРИКЛАДНА ФІЗИКА ТА НАНОМАТЕРІАЛИ

Doroshenko V.O., Stognii N.P. 466
*MODELING OF EXITING SPECIAL CONICAL MULTIPLE-
SLOT STRUCTURE*

СЕКЦІЯ 17. 471
**РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА
ЕКОНОМІКА**

Пустовойт О.В. 471
ВІЙНА ТА СТАН ТОВАРНОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Кузнецова О.В.

професор кафедри педагогіки, психології,
початкової освіти та освітнього менеджменту,
Комунальний заклад
«Харківська гуманітарно-педагогічна академія»
Харківської обласної ради
м. Харків, Україна

СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МЕНЕДЖЕРА СФЕРИ ОСВІТИ

Інтеграція України до європейського наукового та освітнього простору вносить свої вимоги до реформування системи вищої освіти та обумовлює створення відповідних цим процесам соціально-педагогічних передумов, які будуть визначати необхідність осмисленого реформування, творчого проєктування та введення нових стандартів у систему освіти. Для розв'язання завдань вищої професійної освіти потрібне покращення педагогічної інтелектуальної культури, активний вплив на громадську думку, повсякчасне подолання всіх стереотипів, рутинності в педагогічній науці і практиці, що обумовлюється появою нових дослідницьких проблем в галузі професійної освіти та менеджменту.

В цих умовах в освітньому просторі своєчасно з'явилося нововведення, яким стала «професійна компетентність», тим самим значно збагативши інноваційне освітнє середовище. На сьогоднішній день професійна компетентність виступає однією з найважливіших характеристик якості майбутнього фахівця та виступає критерієм під час підготовки випускників закладів вищої освіти. Головними вимогами до сутності професійної компетентності стає розширення знань, умінь і навичок, які необхідні для підвищення ефективності діяльності менеджера та професійної діяльності в цілому.

Основним стрижнем традиційних уявлень про професіоналізм фахівця завжди вважалось поняття «кваліфікація», яке походить від «quality» – якість працівника, професіонала. Кваліфікаційні вимоги до професійної діяльності виступають, по суті, стандартами, що є основою підготовки фахівців. Професійна кваліфікація та ступінь професійної підготовленості фахівця, дозволяють йому виконувати трудові функції певного рівня та складності у конкретному виді діяльності. Тому ключовим поняттям при характеристиці професійного рівня фахівця виступають його вміння та здібності, відображенням яких є широке використання категорії «професійної компетентності». Саме рівень останньої суттєво впливає на кваліфікацію спеціаліста.

Потреба у впровадженні зазначеної категорії, визначена тим, що професійна компетентність майбутнього управлінця, будучи сутнісною характеристикою професіоналізму, ознакою керівника-професіонала, найбільш повно і всебічно відображає ті параметри, які характерні для менеджера нового типу, тоді як термін «професіоналізм», широкий і ємний, не дає точного тлумачення сукупності тих компонентів, які пред'являє соціум фахівця в сфері освіти XXI століття. Однією з характерних особливостей професійної компетентності керівника є підвищення ролі суб'єкта в соціальних перетвореннях і вдосконалення його здатності зрозуміти динаміку процесів і впливу на їх хід.

Появу терміна «професійна компетентність» пов'язують з 80-ми роками XX ст., проте в цей період даний феномен був практично не вивчений.

Компетентісний підхід покладено в основу започаткованої у 2006 р. і схваленої Європейською комісією у 2008 р. Європейської кваліфікаційної рамки для навчання впродовж життя [5]. Бельгійське комюніке міністрів

«Болонський процес 2020 – Європейський простір вищої освіти у новому десятиріччі» від 29 квітня 2009 р. підтвердило використання компетентісного підходу у вищій освіті. Цей підхід офіційно визнаний основою модернізації освіти в Україні, одним з концептуальних положень забезпечення єдиного освітнього простору та оновлення цілей і змісту освіти з урахуванням світового досвіду та принципів сталого розвитку.

У працях зарубіжних учених розроблялась теорія компетентісного підходу в освіті і була представлена в доробках Р. Бадера, Д. Мертенса, Б. Оскарсона, А. Шелтена та інших. Вітчизняні подуми компетентісного підходу в сучасній освіті досліджували такі вчені: І. Бех, Н. Бібік, Л. Ващенко, І. Єрмаков, О. Локшина, О. Овчарук, Л. Паращенко, О. Пометун, О. Савченко, С. Трубачева та інші.

Поняття «компетентісний підхід» передбачає спрямованість освітнього процесу у вищій школі на формування та розвиток базових, ключових і предметних компетентностей особистості. Результатом такої спрямованості є формування загальної компетентності, що виступає як інтеграція особистісних якостей та новоутворень.

Рада Європи виділяє п'ять базових компетентностей, необхідних сьогодні будь-яким фахівцям, які в контексті підготовки майбутніх менеджерів освіти, набувають особливого звучання, а саме: політичні та соціальні компетентності, пов'язані зі здатністю брати на себе відповідальність; приймати участь у спільному прийнятті рішень, у функціонуванні та розвитку демократичних інститутів; компетентності, що стосуються життя в полікультурному суспільстві; компетентності, що визначають володіння усним і письмовим спілкуванням, важливим в роботі та громадському житті; компетентності, пов'язані з

виникненням суспільства інформації (володіння ІКТ, розуміння їх позитивних і негативних рис тощо); компетентності, що реалізують здатність і бажання вчитися все життя, не тільки в професійному плані, а і в особистому та суспільному житті [1].

Наприклад, у Національному освітньому глосарії зазначається, що «Слід відрізнити поняття компетентії / компетенцій від компетентності / компетентностей як набутих реалізаційних здатностей особи» [3]. Загальновизнаним є розуміння «компетентії» як основи, внутрішнього резерву компетентності, базис якої складають знання і розуміння (теоретичне знання академічної галузі, здатність знати й розуміти), знання як діяти (практичне й оперативне застосування знань до конкретних ситуацій), знання як бути (цінності як невід’ємна частина способу сприйняття й життя з іншими в соціальному контексті); уміння, навички, досвід діяльності та ціннісне відношення до неї.

Одним із важливих понять для нашого дослідження є «ключові компетентії». Сам термін «ключові компетентії» вказує на те, що вони є «ключем», основою для інших, більш конкретних і необхідні в будь-якій сфері діяльності.

Оксфордсько-Кембриджській освітній програмі «Ключові компетентії – 2000» [2]: вказується, що вони використовуються у повсякденному житті, при здійсненні освітньої діяльності, на робочому місці або під час професійної підготовки. В європейському проєкті «Визначення та відбір ключових компетентій» (DeSeCo) ключові компетентії визначаються як важливі «у багатьох сферах життя і є запорукою успіху та ефективного функціонування суспільства» [4].

Професійна компетентність виступає як принципово новий результат професійної освіти. Орієнтація професійної

освіти на цей результат є оптимальним шляхом вирішення актуальної проблеми – узгодження основних цілей професійної освіти (формування професійної компетентності) зі змістом професійної діяльності майбутніх управлінців (сукупність професійних функцій).

Отже, проаналізувавши літературні джерела, доходимо висновку, що у сучасній науці спостерігається стійка тенденція до впровадження не лише поняття «компетентнісний підхід», а й до осмислення його сутності, адже реалізація цього підходу ґрунтується на розумінні, що прогрес суспільства в цілому залежить не стільки від економічного зростання в країні, скільки від рівня розвитку конкретної особистості. Сучасні доктрини вищої педагогічної освіти побудовані на процесах розвитку особистісного потенціалу та саморозвитку освітніх інституцій і суб'єктів педагогічного процесу. Тому, серед основних засад професійного розвитку майбутніх педагогів та управлінських кадрів освіти основними визначають реалізацію компетентнісного підходу до формування фахової кваліфікації педагогів та керівників закладів освіти.

Список використаних джерел:

1. Безрукова В. С. Педагогіка. Проектна педагогіка : навч. посіб. К., 2006. 344 с.
2. Ключевые компетенции 2000. Программа. OCR, RECOGNIZING ACHIEVEMENT. Oxford Cambridge and RSA Examinations.
3. Національний освітній глосарій: вища освіта / за заг. ред. В. Г. Кременя. К. : ТОВ «Видавничий дім «Пляєди», 2014. С. 30–31.
4. Definition and Selection of Competencies. Theoretical and Conceptual Foundations (DESECO). Strategy Paper on Key

Competencies. An Overarching Frame of Reference for an Assessment and Research Program – OECD (Draft).– 279 p.

5. The European Qualification Framework for Lifelong Learning. (EQF) [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://ec.europa.eu/dgs/educationculture>.

